

Република Србија
УПРАВНИ СУД
24 У. 18936/13
10.12.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, Гордане Богдановић и Гордане Гајић Салзбергер, чланова већа, са судским саветником Браниславом Којадиновић Бановац, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Републике Србије, чији је законски заступник Државно правобранилаштво Републике Србије, против решења Агенције за реституцију - Јединица за конфесионалну реституцију, број 46-00-00377/07 од 15.11.2013. године, уз учешће заинтересованог лица Српске православне црквене општине ..., Епархије бачке Српске православне цркве, коју заступа Мирослав М. Николић, адвокат из Београда, 27. марта бр. 11/1, у предмету враћања имовине, након усмене јавне расправе одржане дана 25.11.2014. године, у нејавној седници већа одржаној дана 10.12.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Агенције за реституцију Републике Србије - Јединице за конфесионалну реституцију број 46-00-00377/07 од 15.11.2013. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОДБИЈА СЕ захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним делимичним решењем, у ставу 1. диспозитива, усвојен је захтев Српске православне црквене општине ..., Епархије бачке Српске православне цркве, и на име накнаде за одузету имовину утврђује право својине те цркве на пољопривредном земљишту

у укупној површини од 19.08.74 ха, и то на: 190874/729720 идеалних делова, односно на 19.08.74 ха кп.бр..., укупне површине 72.97.20 ха, по начину коришћења и катастарској класи њива 3. класе, уписана у лист непокретности број ... КО ... као земљиште у државној својини, носиоца права коришћења Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде. Ставом 2. диспозитива истог решења обавезује се Република Србија да Српској православној црквеној општини ... пренесе у својину, а Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде истој преда у државину, непокретност из тачке 1. диспозитива у року од 30 дана од дана извршности овог решења. Ставом 3. диспозитива налаже се органу надлежном за упис права на непокретностима да изврши упис права својине у корист наведене цркве у јавне књиге у којима се врши упис права на непокретностима, ставом 4. диспозитива је одређено да свака странка сноси своје трошкове, а у ставу 5. диспозитива је наведено да ће у погледу преосталог дела захтева, који се односи на враћање површине од 45 кј односно 25.89.59 ха обрадивог пољопривредног земљишта и 32 ха шума, с обзиром да још нису сазрели услови за решавање, бити одлучено накнадно посебним решењем.

У тужби поднетој овом суду дана 02.12.2013. године тужилац побија законитост оспореног решења због погрешне примене закона. Указује да одредбом члана 4. Закона о враћању имовине црквама и верским заједницама није прописана обавеза, већ овлашћење Републике Србије, као обвезника враћања имовине, да уместо одузете да накнаду у виду друге одговарајуће имовине или да исплати новчану накнаду, па како се тужилац противио накнади у виду друге одговарајуће имовине, сматра да тужени није могао донети решење којим се захтев усваја. Такође, наглашава да није било места усвајању захтева све до правноснажног окончања поступка по одредбама Закона о враћању имовине и обештећењу, будући да се на овај начин доводе у неравноправан положај друге странке у поступцима враћања имовине. Истичући и да чињенично стање није у потпуности утврђено, предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

Тужени орган у одговору на тужбу остаје у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предлаже да суд тужбу одбије као неосновану. Истиче да је чланом 4. Закона о враћању (реституцији) имовине црквама и верским заједницама прописан редослед приоритета у погледу облика враћања одузете имовине, која се по правилу враћа у натуралном облику, или се накнађује у виду друге одговарајуће имовине, а тржишна накнада се исплаћује само ако враћање у натуралном облику или у виду друге одговарајуће имовине

није могуће. Указује да је у спроведеном поступку неспорно утврђено да је актом државе подносиоцу захтева одузето пољопривредно земљиште на територији КО ..., где је након одузимања била спроведена комасација, и да на подручју исте катастарске општине постоји земљиште у државној својини које је подобно за враћање. Сматра да је противљење тужиоца враћању земљишта засновано на одредби члана 62. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, али да се та одредба не може односити на одлучивање у поступку реституције, као ни одредба члана 36. Закона о враћању, (реституцији) имовине црквама и верским заједницама. Понављајући наводе из образложења оспореног решења, тужени истиче да је исто донето на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања и правилном применом материјалног права.

Заинтересовано лице у одговору на тужбу истиче да су испуњени законски услови за одбацивање тужбе јер је непотпуна и неразумљива, и оспореним управним актом очигледно се не дира у права тужиоца и у његов на закону заснован интерес. Сматра да је правно неоснован тужбени разлог који се односи на погрешну примену одредбе члана 4. Закона о враћању (реституцији) имовине црквама и верским заједницама, којим није прописано да је Република Србија овлашћена да одлучује о заменској реституцији, нити да мора да сагласност за тај законски вид реституције, како погрешно тужилац тврди у тужби. Истиче да заинтересовано лице није могло захтевати враћање одузете имовине у натуралном облику, због извршене комасације, па је предложила заменску реституцију, а вештак пољопривредне струке је у свом налазу и мишљењу утврдио да је предложено земљиште адекватно за враћање. Указујући да је тужени правилно и потпуно утврдио све правне релеватне чињенице у току управног поступка, предлаже да суд тужбу одбаци или одбије као неосновану.

Управни суд је дана 25.11.2014. године одржао усмену јавну расправу, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима. Усмена јавна расправа је одржана у присуству пуномоћника заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног тужиоца и туженог, у складу са чланом 38. став 1. и став 3. Закона о управним споровима.

Пуномоћник заинтересованог лица је у речи на усменој јавној расправи

предложио да суд тужбу одбаци, односно одбије, и тражио је трошкове управног спора у износу од 73.500,00 динара- за састав поднеска у износу од 36.000,00 динара и за заступање на усменој јавној расправи у износу од 37.500,00 динара, као и трошкове судске таксе.

Испитујући законитост оспореног решења, у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. Закона о управним споровима, и ценећи наводе тужбе, одговора на тужбу, наводе пуномоћника заинтересованог лица на усменој јавној расправи, као и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је нашао да су испуњени сви услови за враћање имовине описане у диспозитиву решења, прописани одредбама чланова 1. и 4. Закона о враћању (реституцији) имовине црквама и верским заједницама, будући да је неспорно утврђена чињеница да је актом државе подносиоцу захтева одузето пољопривредно земљиште у КО ..., да је након одузимања земљишта на територији те катастарске општине спроведена комасација, да је вештачењем утврђено да на територији исте катастарске општине у комасационом подручју постоји земљиште у државној својини које је подобно за враћање, па су испуњени сви законски услови за враћање предметног пољопривредног земљишта у својину и државину подносиоцу захтева, на начин и у површини наведеној у диспозитиву решења.

Међутим, по оцени Управног суда, основано се тужбом оспорава законитост решења туженог органа због повреде закона. Наиме, диспозитив оспореног решења није јасан, одређен и извршив, јер се не зна који део кат. парцела бр. ... КО ..., се враћа у својину Српској православној црквеној општини ..., односно који део наведене катастарске парцеле Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, као корисник те парцеле, треба да преда у својину и државину наведеној црквеној општини, као и на ком делу те катастарске парцеле орган надлежан за упис права на непокретностима треба да изврши упис права својине у корист Српске православне црквене општине Чињеницом да се Српској православној црквеној општини ... враћа 190874/729720 идеалних делова на кат. парцели бр. ..., а да се не зна на ком делу је парцела која се враћа у оквиру парцеле која има површину 72.97.20 ха, по оцени Управног суда, повређена је одредба члана 198. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10), којом је прописано да диспозитив мора бити кратак и одређен, а ако је потребно може

се поделити и на више тачака. Стога се, по налажењу Управног суда, не може враћати имовина и утврђивати право својине на делу парцела, ако та парцела претходно није катастарски издвојена у посебне парцеле, па је потребно да тужени орган у поновном поступку поступи по примедбама суда, те да након правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања донесе нову на закону засновану одлуку.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде, при чему је тужени орган везан примедбама и схватањима суда изнетим у пресуди, у складу са чланом 69. став 2. Закона о управним споровима.

Суд је одбио као неоснован захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на његов успех у овој управној ствари, па је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде на основу члана 67. Закона о управним споровима, сходном применом одредаба чланова 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 55/14), на које упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 10.12.2014. године, 24 У. 18936/13

Записничар
Бранислава Којадиновић Бановац,с.р.

Председник већа-судија
Стево Ђурановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

PP/AM